

17. Colloque d'histoire monastique contemporaine (12-14 octobre 1972).

Van 12 tot 14 oktober ging in de honderdjarige benedictijnerabdij van Maredsous (Namur) het eerste colloquium door gewijd aan de hedendaagse kloostergeschiedenis, onder voorzitterschap van Kan. Aubert. Er waren een achttal rapporten voorzien, samen met 27 mededelingen, die gegroepeerd werden rond drie centrale themata : "De verscheidenheid der benedictijnse kloosters in de 19de eeuw : St.-Paulus-buiten-de-muren, Solesmes, en Beuron", "Een eeuw Maredsous" en "De monniken en de samenleving van hun tijd". De eerste rapporten gaven aan de hand van de voorbeelden van vier

benedictijnerabdijen eerstehands informatie over stichtersfiguren en gewone monniken der vorige eeuw, welke tot dan toe bijna uitsluitend in semi-hagiografische studies behandeld waren geworden. Voor de Belgische kerkgeschiedenis moeten vooral aangestipt worden de rapporten of mededelingen van Z.E.P. G. Ghysens, *Fondation et évolution de Maredsous (1872-1972)*, van Z.E.P. W. Verleyen, *La province flamande de la Congrégation de Subiaco* en van Z.E.P. J.G. Watelet, *Le renouveau néo-gothique au XIXme siècle et l'Abbaye de Maredsous*.

Vooraf gedurende de discussies rond het laatste thema van het colloquium is men het vlak van de benedictijnse familieggeschiedenis overstegen, door de rapporten van Z.E.P. N. Huyghebaert en Prof. J. Bartier, waarin de verhouding tussen de monnik en zijn eeuw werd behandeld. Samen met de methodologische uiteenzetting van Z.E.P. D. Misonne over het belang van een vergelijkende geschiedenis der kloosterrestauraties geven bovenvermelde rapporten een eerste oriëntatie aan iedere navorsers die zich op het quasi onaangeroerde terrein der hedendaagse kloostergeschiedenis zou wagen. Daarmee is meteen een der voornaamste verdiensten van dit colloquium aangestipt, namelijk dat de 19de-eeuwse kloostergeschiedenis "in de openbaarheid" werd gebracht, zodat eindelijk een begin kan worden gemaakt met de wetenschappelijke studie van deze sector van de kerkgeschiedenis. In de praktijk betekent dit dat dringend enerzijds het rekruteringsveld der religieuze orden en congregaties en anderzijds de socio-ekonomische omgeving waarbinnen ze zich in leven wisten te houden, aan onderzoek dienen te worden onderworpen.

Acta, rapporten en mededelingen van dit "historische" colloquium worden eerlang gepubliceerd, hetzij als afzonderlijk deel, hetzij in de *Revue bénédictine* en de *Revue d'histoire ecclésiastique*.